

Arrest

**nr. 168 258 van 25 mei 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaten D. VANDENBROUCKE & H. BOURRY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 29 augustus 2015 België is binnengekomen, diende op 31 augustus 2015 een asielaanvraag in. Uit een eurodac-hit blijkt dat verzoekers vingerafdrukken op 20 augustus 2015 in Griekenland werden genomen.

1.2. Op 29 februari 2016 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 29 februari 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Overdracht CGVS: 08/01/2016

U werd gehoord op 9 februari 2016 van 08.55 uur tot 12.30 uur op het Commissariaat-Generaal voor de

Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, meester Vandenbroucke Dimitri, loco meester Bourry Hannelore, was gedurende het gehele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben, van Fayli afkomst te zijn en Sjiitische moslim te zijn. U bent geboren op 8 januari 1985 in Bagdad.

U verklaart geboren te zijn in een gezin waarvan uw beide ouders Fayli waren. U heeft heel uw leven in Bagdad, in de Jimouri wijk gewoond, vlak bij de Al Kifah straat. U heeft 8 broers en 3 zussen. Uw moeder overleed ten gevolge van een hoge bloeddruk in 1996 en uw vader stierf door een hersenbloeding in 2012. Uw oudere zus, Zahra, voedde jullie daarna op. Tijdens uw studies werkte u op de markt van Al Arabia in uw eigen winkel waar u riemen verkocht, hiermee begon u in 2000. In 2014 haalde u uw universitair diploma Engels en u ging op zoek naar een 'deftige job'. Begin juli 2015 sprak Ajad N., de eigenaar van een café waar u regelmatig kwam, u aan. Hij wist dat u werk zocht en bood u aan om te helpen. Hij zei contacten te hebben bij Failaq Badr, een sjiitische militie, en dat hij u zo aan werk kon helpen in ruil voor 1200 dollar. U bracht al uw papieren binnen zoals uw identiteitskaart en diploma.

U ging regelmatig horen bij Ajad N. of er al nieuws was, en begin augustus 2015 meldde hij dat uw papieren terecht waren gekomen bij Hashd al Shaabi, de Popular Mobilization Forces (PMF), en dat u 2 a 3 maanden bij hen moest gaan strijden vooraleer u bij het ministerie van buitenlandse zaken als tolk kon beginnen. U weigerde, aangezien u een vreedzaam persoon bent, en Ajad N. werd kwaad. Ajad N. zei dat uw naam al bij Hashd al Shaabi terechtgekomen was, en dat als u er niet heen zou gaan, ze gingen denken dat u IS steunt. Hij raadde u aan om nog even na te denken en dit aanbod niet te weigeren.

7 of 8 augustus 2015 kreeg u echter telefoon van Abris, een vriend van u die in het café werkt van Ajad N. Hij waarschuwde u dat Failaq Badr, de sjiitische militie waarmee Nahul samenwerkte, naar u op zoek was, u besloot te vluchten naar een studentenkamer van een vriend van u, Ali R. 2 uur nadat u naar uw vriend zijn studentenkamer bent vertrokken, komt Failaq Badr naar het huis van uw familie en ze zeggen dat u zich moet aanmelden en dat u gevraagd wordt door Hashd al Shaabi. U bleef ongeveer een week bij Ali R., in die tijd vroeg u uw broer om uw winkel te verkopen en vernieuwde u uw paspoort. Op 14 augustus 2015 verliet u Irak.

U vertrok vanuit de luchthaven van Bagdad naar Turkije, waar u vanuit Izmir met behulp van een smokkelaar de boot richting Griekenland genomen heeft. Vandaar bent u via Macedonië, Servië, Hongarije en Oostenrijk naar België gekomen. U kwam aan in België op 29 augustus 2015 en vroeg asiel aan bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 31 augustus 2015.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw originele identiteitskaart, uw origineel nationaliteitsbewijs, een kopie van de woonstkaart op naam van uw broer, een kopie van de rantsoenkaart op naam van uw zus, uw origineel paspoort, uw kieskaart, uw studentenkaart, uw diploma, een bewijs van overlijden van uw moeder en een bewijs van overlijden van uw vader.

B. Motivering

U verklaart Bagdad verlaten te hebben omdat u vreest dat de sjiitische militie Failaq Badr u wilt oppakken, martelen of vermoorden omdat u geweigerd hebt voor hen te werken en hierdoor aanzien wordt als aanhanger van IS. Op basis van deze verklaringen en na grondige evaluatie van uw dossier wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet aannemelijk heeft gemaakt.

Allereerst kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent de werving voor Hashd al Shaabi door Failaq Badr en Ajad N. Informatie beschikbaar hier op het CGVS (waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier) bevestigt namelijk dat er voldoende vrijwilligers zich aanmelden voor Hashd al Shaabi, of de 'Popular Mobilisation Forces' (PMF). U heeft niet hard kunnen maken waarom net u zich moest aansluiten bij de PMF. Gedurende het gehoor werd er verschillende keren gevraagd, waarom u specifiek aangeworven moest worden. Hierop kan u enkel zeggen dat u het niet weet, dat ze veel leden nodig hadden en dat ze elke manier gebruikten om aan meer leden te geraken (CGVS, p.12). Deze verklaringen kunnen allerm minst als geloofwaardig beschouwd worden. Uw argumenten worden ontkracht door de informatie beschikbaar op het CGVS. Deze stelt namelijk, in tegenstelling tot wat u beweert, dat gelet op de bereidheid om te vechten tegen ISIS, het de sjiitische milities niet aan gemotiveerde vrijwilligers ontbreekt waardoor er tot nu toe geen berichten zijn waarin sprake is van verplichte rekrutering. Dit ontkracht volledig het beeld dat u schetst over de milities die veel leden nodig hebben en op welke manier dan ook rekruteren (CGVS, p.12), in uw geval via de café-

eigenaar Ajad N. (CGVS, p.14). Tot slot, nadat u geconfronteerd werd met de informatie van het CGVS, kon u enkel verklaren dat Ajad N. zei dat u voor Hashd al Shaabi moest werken vooraleer u bij het ministerie van buitenlandse zaken aangenomen kon worden (CGVS, p.13). Ook hier kan geen geloof aan gehecht worden. Dit argument steunt op het principe van verplichte rekrutering, waarbij u bij Hashd al Shaabi zou moeten gaan werken, vooraleer u een functie binnen de overheid zou krijgen. Gezien geweten is dat er voldoende gemotiveerde vrijwilligers zijn, is het dan ook ongeloofwaardig dat ze u, een persoon die vreedzaam is (CGVS, p.9) en zich niet vrijwillig wil aansluiten, nodig zouden hebben bij de PMF of u voor de weigering hiervan zouden vervolgen. Daarnaast, gezien u op verschillende momenten verklaart dat u Ajad N. moest betalen voor de job bij de overheid (CGVS, p.10 en p.13), en dit een gangbare praktijk is in Irak (CGVS, p.13), zou het voor Ajad N. voordeliger zijn om u onmiddellijk te laten beginnen met werken voor de overheid. Op deze manier int hij onmiddellijk het aan hem verschuldigde bedrag, moet hij geen 2 a 3 maanden wachten en heeft hij minder kans om niet betaald te worden gezien uw mogelijke verwondingen of dood indien u zou gaan vechten voor de PMF. Gezien bovenstaande bevindingen, kan vastgesteld worden dat uw verklaringen niet geloofwaardig zijn. Dit ondermijnt fundamenteel uw algemene geloofwaardigheid en meer specifiek de geloofwaardigheid van de door u vooropgestelde vervolgingsfeiten en uw daaropvolgende vlucht.

Daarnaast zijn er nog enkele vaststellingen die uw geloofwaardigheid verder ondermijnen. Zo legt u tegenstrijdige verklaringen af omtrent de afhaling van uw paspoort. U verklaart initieel dat uw belagers u niet meer konden vinden omdat u bij uw vriend Ali R. verbleef, waar u niet buiten kwam (CGVS, p.14). Geconfronteerd met het feit dat u uw paspoort bent gaan halen, verklaart u één keer buiten geweest te zijn om uw paspoort te vernieuwen (CGVS, p.14). Gevraagd of u een paspoort in één keer kan vernieuwen en of u het niet moet gaan afhalen, antwoordt u dat u door geld te geven het sneller kon laten gaan, en dat u uw paspoort bent gaan laten vernieuwen, en 3 dagen later u het bent gaan halen (CGVS, p.14). Opnieuw geconfronteerd met het feit dat u daarvoor had gezegd dat u maar één maal buiten bent geweest, wijzigt u uw verklaring opnieuw, door te stellen dat u het hebt laten afhalen door uw vriend Ali R. (CGVS, p.14).

Daarnaast kan het erg onwaarschijnlijk genoemd worden, dat Ajad N. zoveel moeite doet om u te werven voor de PMF. Informatie beschikbaar op het CGVS (waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier) bevestigt namelijk dat er door de beperkte werkgelegenheid in Irak, waaronder Bagdad, een grote groep universitair afgestudeerden, wanhopig op zoek zijn naar werk. Het zou dus makkelijker zijn voor Ajad N. om een andere kandidaat te zoeken voor de job bij het ministerie van buitenlandse zaken, gezien er volgens de informatie toch kandidaten genoeg zijn, dan nodeloos energie te steken in iemand die weigert. Als er aan u gevraagd wordt waarom Ajad N. de job niet gewoon aan iemand anders aanbiedt, zodat hij toch ook betaald kan worden, kan u enkel antwoorden dat u het niet weet, dat hij naar u is toegekomen, dat u hem naar werk vroeg en dat u in de problemen zat (CGVS, p.14). Hier kan echter geen geloof aan gehecht worden. Zoals hierboven aangehaald bevestigt de informatie dat er voldoende kandidaten zijn. Gezien de machtige positie die de milities in Irak hebben, is het dan ook erg onwaarschijnlijk dat ze niet makkelijk iemand anders kunnen vinden.

Tot slot kan uw gedrag omtrent het aanvaarden van de job bij de overheid, op zijn minst als raar gecategoriseerd worden. Zo verklaart u dat Ajad N. in het eerste gesprek al had vermeld dat hij connecties had bij de overheid via Failaq Badr (CGVS, p.9). Gezien u zelf aangeeft dat u een vreedzaam persoon bent, en uzelf niet bij de PMF wou aansluiten (CGVS, p.9), komt het bevreemdend over dat u via de milities, waarvan toch geweten is dat ze niet vreedzaam te werk gaan (info toegevoegd aan uw administratief dossier), aan een job zou willen geraken. Geconfronteerd hiermee, kan u enkel verklaren dat er niet over milities gesproken was tijdens het gesprek met Ajad N. (CGVS, p.10) en dat Ajad N. u aan een burgerlijke job ging helpen (CGVS, p.14). Bovenstaande verklaringen zijn allerm minst overtuigend gezien u zelf verklaarde dat bij uw eerste gesprek met Ajad N., hij aanhaalde dat hij connecties heeft bij de overheid via Failaq Badr (CGVS, p.9) en dat het algemeen geweten is in de buurt dat Ajad N. voor Failaq Badr werkt (CGVS, p.14). Rekening houdend met uw profiel, een universitair met een diploma, kan er van u toch redelijkerwijs verwacht worden dat u enige vorm van kritisch denken en vooruitziendheid aan de dag legt, alvorens op het aanbod van de cafébaas, van wie geweten was dat hij banden had met de militia Failaq Badr, in te gaan. Deze bevindingen ondermijnen verder uw algemene geloofwaardigheid.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele

veiligheidssituatie in Bagdad” van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien u verklaart geboren te zijn in Bagdad en daar gewoond te hebben tot uw vertrek (CGVS, p.3), dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven

aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten veranderen voorgaande analyse niet. Uw originele identiteitskaart, uw origineel nationaliteitsbewijs, uw origineel paspoort, de kopie van de woonkaart op naam van uw broer, de kopie van de rantsoenkaart op naam van uw zus, uw kieskaart, uw studentenkaart, uw diploma, een bewijs van overlijden van uw moeder en een bewijs van overlijden van uw vader bevestigen enkel uw profiel als afgestudeerde universitair, uw identiteit en uw familiale situatie. Deze worden echter niet in vraag gesteld. Ze bevestigen daarentegen op geen enkele manier uw beweerde werving voor de PMF.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker stelt dat hij niet akkoord kan gaan met de bestreden beslissing en acht de beslissing in strijd met de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht, artikel 1, A, (2) van het vluchtelingenverdrag en de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Onder punt 1.3. van het verzoekschrift herhaalt verzoeker vooreerst dat hij 1200 dollar moest betalen om een deftige job te krijgen; dat hij zonder zich aan te sluiten bij de militie de job niet verkreeg; dat Ajad N. kwaad werd omdat verzoeker zich niet wenste aan te sluiten en hierdoor 1200 dollar misliep; dat verzoeker werd bedreigd dat hij ervan zou worden verdacht voorstander te zijn van IS wanneer hij zich niet aansloot bij de militie.

Hij bevestigt verder dat hij eenmalig buiten is gegaan om een aanvraag te doen voor een nieuw paspoort; dat Ali R. het paspoort is gaan ophalen voor verzoeker omdat het gevaarlijk was voor verzoeker; dat verzoeker hiervoor ongeveer 500 dollar heeft betaald.

Hij stelt tot slot dat het bedoeling is dat zoveel mogelijk mensen worden gerekruteerd; dat het eveneens een geldkwestie is; dat verzoeker niet zo goed weet wat Aja N. doet binnen de militie, omdat hij deze man enkel kent van op café.

Hij is van mening dat het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

Verder gaat verzoeker in op de vraag naar de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij stelt hij dat de Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is doch weigert om de subsidiaire bescherming te verlenen aan verzoeker.

Tot slot wijst verzoeker erop dat hij ingeval van een terugkeer het slachtoffer zal worden van een onmenselijke of vernederende behandeling die in strijd is met artikel 3 van het EVRM, dat dit een zodanige psychologische ontreddeering zal teweegbrengen dat een gedwongen terugkeer overeenstemt met een behandeling die door artikel 3 van het EVRM is verboden.

2.1.2. Verweerder legt in een aanvullende nota de COI Focus “Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad” van Cedoca van 31 maart 2016 voor.

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale bepalingen, nationale bepalingen en algemene beginselen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming. Een onderzoek naar de schending van artikel 3 van het EVRM is *mutatis mutandis* vervat in de beoordeling van zijn asielaanvraag (EHRM 23 maart 2016, F.G. t. Zweden, nr. 43 611/11, overweging 110-158).

2.4. Verzoeker stelt dus dat hij niet langer bij zijn familie terecht kan, dat zij ook problemen zullen ondervinden indien zij hem opvangen, dat hij wel degelijk 1200 dollar diende te betalen voor een deftige job aan Ajad N., dat Ajad lid is van een militie, dat Ajad zoveel mogelijk wilde rekruteren, dat dit ook een geldkwestie is, dat Ajad N. wel degelijk kwaad werd toen verzoeker zich niet aansloot, dat indien verzoeker zich niet aansloot bij de militie hij ervan verdacht zou zijn voorstander te zijn van IS, dat verzoeker Ajad N. alleen kent van op café en daarom niet zo goed weet wat hij juist doet binnen de militie, dat verzoeker zijn paspoort is gaan aanvragen, dat Ali R. dit paspoort is gaan ophalen, dat verzoeker verder niet buiten is geweest. In het verzoekschrift komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de Commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande voldoet verzoekers asielaanvraag niet aan de cumulatieve voorwaarden van het voordeel van de twijfel vervat in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Ook een loutere bewering in het verzoekschrift dat indien verzoeker zou worden teruggewezen naar Irak, dit een zodanige psychologische ontreddeiding bij hem zal teweegbrengen, laat in dit verband geen andere beoordeling toe.

De Commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 11) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit voornoemde landeninformatie blijkt dat, vanwege de escalatie van geweld door het offensief van ISIS en de daaropvolgende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger en de sjiiitische milities in de provincies Ninewa, Anbar, Kirkuk, Salaheddin en Diyala, de United Nations Assistance Mission Iraq (UNAMI) de conflictsituatie in Irak sedert juli 2014 aanduidt als een intern gewapend conflict. Het Hof van Justitie bracht in het arrest van 30 januari 2014 (Diakit  / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, C-285/12) in herinnering dat een gewapend conflict slechts kan leiden tot de toekenning van subsidiaire bescherming indien de mate van willekeurig geweld zo hoog is dat de verzoeker, louter door zijn aanwezigheid op het betrokken grondgebied, een reëel risico op ernstige en individuele bedreiging van zijn leven of zijn persoon zou lopen.

Verzoeker tracht te laten uitschijnen dat de situatie in Bagdad van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de voormelde criteria. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer telt iets meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. In 2015 (tot en met 3 september 2015) vonden er in Bagdad (stad en provincie) 31 aanslagen plaats in vergelijking met 48 aanslagen in 2013 en 59 aanslagen in 2014. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, doch wel frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS en dat er geen aanwijzingen zijn dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert in Irak, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiiitische milities, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4,   2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

Dienaangaande blijkt uit de voormelde landeninformatie dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De scholen zijn open (het schoolbezoek blijft stabiel sinds 2006) en er is de gezondheidszorg, al staat deze (zwaar) onder druk. Het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod werd opgeheven, tijdens de ramadan bleven de restaurants 's nachts voor het eerst weer open, de verkeerswegen blijven open, de internationale luchthaven is operationeel en de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen is verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde landeninformatie dat er zich ongeveer een half miljoen binnenlandse vluchtelingen bevinden die voor ongeveer de helft in een gastgezin verblijven. De Bagdadis zelf zijn niet massaal gevlucht. Vanuit België is het aantal personen dat vrijwillig terugkeert naar Bagdad bovendien fors gestegen.

Deze vaststellingen kunnen als een indicatie gezien worden dat Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij in hun stad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Verzoeker verklaart dat hij nog contact heeft met zijn familie en het goed gaat met hen (CGVS-gehoorverslag, stuk 4, p. 4).

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Deze beoordeling vindt immers ook steun in de meest recente COI Focus *“Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad”* van 31 maart 2016 van Cedoca, die in een aanvullende nota door de Commissaris-generaal werd voorgelegd.

De door verzoeker aangehaalde informatie (een uittreksel uit een rapport *“Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak”* van april 2015 van rijksoverheid.nl; een uittreksel uit een artikel *“Iraq tops ‘most dangerous’ place in world list”* van 22 juni 2015, van rt.com; een uittreksel uit een artikel *“Abuja, Cairo, Nairobi and Islamabad among 12 capital cities facing ‘extreme’ terrorism risks”* van 20 mei 2015 van maplecroft.com en een uittreksel uit een artikel *“UN says 1325 civilians killed in Iraq in August”* van 3 september 2015 van alaraby.co.uk) is niet van die aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen. Vooreerst hanteert hij meermaals informatie die betrekking heeft op de situatie in Irak in het algemeen. Bovendien heeft de gehanteerde informatie inzake het aantal burgerslachtoffers niet enkel betrekking op slachtoffers van aanslagen doch tevens op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Dat zich in (de stad en provincie) Bagdad nog terreuraanslagen en geweldfeiten voordoen en dat daarbij burgerslachtoffers vallen, wordt in het voorgaande hoe dan ook niet betwist. Het in acht nemen van het loutere aantal van de aanslagen, de geweldfeiten en de slachtoffers kan echter niet volstaan bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In deze dient te worden herhaald dat er daarnaast nog diverse andere, objectieve elementen dienen te worden meegenomen bij deze beoordeling en dat dit hoger ook geschiedde.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.6. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng mei tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP